

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1986/2016
16.11.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац и Звездане Лутовац, чланова већа, у парници АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Манић, адвокат из ..., против малолетних тужених ББ и ВВ, чији је законски заступник мајка ГГ из ..., чији је пуномоћник Предраг Басарић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2.бр. 600/16 од 01.09.2016. године, у седници већа одржаној 16.11.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2.бр. 600/16 од 01.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П2 836/15 од 23.05.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезан да на име дела доприноса за издржавање малолетних ВВ и ББ (погрешно означених у уводу као ...) плаћа месечно за свако дете по 13.000,00 динара, укупно 26.000,00 динара, почев од подношења тужбе, па убудуће док за то постоје законски услови, уплатом на текући рачун законске заступнице ГГ, од 01. до 10. у месецу, за претходни месец. Ставом другим изреке, измењена је пресуда Општинског суда у Панчеву П 1218/08 од 05.11.2008. године у ставу четвртог изреке. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца од досуђеног износа за свако дете на име дела доприноса за издржавање од 13.000,00 динара, па до траженог износа од по 6.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да законској заступници малолетних тужених на име трошкова парничног поступка исплати износ од 15.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2.бр. 600/16 од 01.09.2016. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П2 836/15 од 23.05.2016.године у ставу првом и другом изреке, па је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се пресуда Општинског суда у Панчеву П 1218/08 од 05.11.2008. године, измени у ставу четвртог, тако што ће бити обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног

ББ и малолетног ВВ (погрешно означених као ...), на текући рачун законске заступнице ГГ, плаћа по 13.000,00 динара, укупно 26.000,00 динара, сваког 01. до 10. у месецу за претходни месец, почев од дана подношења тужбе, па убудуће, док за то буду постојали законски услови. Ставом другим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Панчеву П2 836/15 од 23.05.20016. године у ставу трећем изреке. Ставом трећим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву П2 836/15 од 23.05.2016. године па је обавезан тужилац да туженима на име трошкова првостепеног поступка исплати износ од 45.000,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, не указујући на битне повреде из члана 374. став 2. ЗПП, које могу бити ревизијски разлог.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408 Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14), и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 374. став 2. тачка 2 ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Општинског суда у Панчеву П 1218/08 од 05.11.2008. године, малолетна деца парничних странака ББ и ВВ, поверена су на старање мајци, овде туженој, уређен је начин виђања деце са оцем, овде тужиоцем и тужилац обавезан да за децу плаћа доприносе за издржавање у износу од укупно 35.000,00 динара месечно, почев од 01.12.2008. године, па убудуће, док за то буду постојали законски разлози или док се поменута пресуда не измени новом судском одлуком. Током 2012. године, тужилац је закључио брак са ДД и дана године добио је ћерку ЂЂ. Са ћерком и супругом, незапосленом страном држављанком, тужилац живи у трособном стану 70 м², који је његово власништво. Власник је фирме „ЕЕ“ из ... и током 2014. године отворио је издвојене пословне јединице у ... и На име закупнине пословног простора у седишту фирме у ... током 2015. године платио је 11.289.023,00 динара. Након доношења пресуде од 05.11.2008. године, на име своје фирме купио је три двособна стана укупне вредности 86.000 евра. Поседује аутомобил марке „...“, а његова супруга користи ... марке „...“. Малолетни тужени – близанци рођени године, живе са мајком у заједници са мајчиним родитељима, у породичној кући чији је власник, њихова баба, ЖЖ која у својини има и два пословна простора у Законска заступница малолетних тужених је незапослени дипломирани ..., њен отац није остварио право на пензију а мајка прима пензију у висини од 15.000,00 динара месечно. У време доношења претходне пресуде деца су била стара ... године, сада похађају ... разред основне школе.

Код тако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је делимично усвојио тужбени захтев тужиоца за смањење издржавања са износа од 35.000,00 динара месечно, за оба детета, на 26.000,00 динара месечно, имајући у виду да је

тузилац након доношења претходне одлуке засновао брачну заједницу и добио ћерку ЂЂ рођену ... године, због чега има обавезу издржавања за укупно троје деце, а не двоје, што је био случај у време доношења раније одлуке. Одбијен је тужбени захтев за смањење обавезе издржавања на износ од по 6.000,00 динара, имајући у виду узраст малолетне деце, која су старија, као и минималну суму издржавања утврђену решењем Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања од 26.04.2016. године у износу од 23.274,00 динара, и могућности тужиоца као дужника издржавања.

Одлучујући о жалбама парничних странака, другостепени суд је правилно применио материјално право када је одбио жалбу тужиоца и усвојио жалбу тужене, првостепену пресуду преиначио, тако што је одбио тужбени захтев тужиоца у целости.

И по оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови из члана 164 Породичног закона, који се у конкретном случају тичу смањења висине издржавања због промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Правилно је другостепени суд закључио да је тужилац у могућности да доприноси издржавању мал. деце са износом од 35.000,00 динара, укупно за оба детета. При одлучивању о висини износа за издржавање мал. деце, другостепени суд је ценио материјалне прилике парничних странака, будући да мајка мал. деце не остварује приходе, а да је тужилац, иако послује у отежаним тржишним условима, током 2014. године отворио још два огранка своје фирме у ... и ... и купио три двособна стана укупне вредности 86.000 евра, те да се иако има обавезу издржавања мал. детета из другог брака, тужиоцеве материјалне прилике нису промениле већ напротив тужилац добро послује, а смањењем висине обавезе издржавања малолетни тужени би били угрожени, с обзиром да су старији и да имају веће потребе у односу на време када је донета претходна одлука.

Неосновани су наводи ревизије да је другостепени суд погрешно применио материјално право, односно одредбу члана 160. Породичног закона тако што није ценио укупна примања тужиоца. Ово из разлога што је управо ове чињенице ценио, имајући у виду да номинална зарада коју је пријавио тужилац, независно од тога колико је заиста реална, није једино мерило ни показатељ његових финансијских могућности будући да је као власник фирме у неповољним тржишним условима проширио своју делатност оснивањем нових огранака предузећа и купио три двособна стана.

Тужилац је спор изгубио па нема право на накнаду трошкова парничног поступка на основу члана 153, 154 и 165 ЗПП, па је у обавези да накнади нужне трошкове поступка туженој. Висина трошкова је правилно обрачуната у складу са важећом АТ.

У ревизији тужиоца понављају се жалбени наводи, који су били предмет оцене другостепеног суда, коју прихвата и ревизијски суд.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

-4-

Како су у уводу првостепене пресуде мал. тужени ББ и ВВ, погрешно означени као ... (у изреци првостепене правилно означени као ...) а тужилац је, на рочишту за главну расправу од 23.05.2016. године, преиначио тужбу тако што је мал. ББ и ВВ, означио као тужене, потребно је да првостепени суд по члану 362. ЗПП изврши исправку пресуде тако што ће у уводу пресуде, правилно означити мал. тужене као

Осим тога, како су у уводу и изреци другостепене пресуде погрешно означени мал. тужени као ..., уместо ..., то ће Апелациони суд у смислу члана 362. ЗПП исправити другостепену пресуду, тако што ће у уводу и изреци правилно навести презиме мал. тужених ... уместо

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић